

НАША ЦЕРКВА

*Видання благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Руси-України, Свято-Успенських Києво-Печерської та
Почаївської Лавр Священноархімандрит ФІЛАРЕТ*

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН"

---№11(207)---

*Митрополит Епіфаній очолив
рейтинг довіри до ієрархів
українських Церков*

Митрополит Епіфаній очолив рейтинг довіри до ієрархів українських Церков

За результатами опитування Центру Разумкова, що були оприлюднені 25 листопада 2020 р., Предстоятелю Православної Церкви України Блаженнішому Митрополиту Епіфанію довіряє 44,3% громадян. Це найвищий показник довіри серед усіх очільників українських Церков. Високий рівень довіри до Предстоятеля ПЦУ спостерігається в усіх регіонах України (Захід - 68,3%, Центр - 44,4%, Південь - 38,2%, Схід - 25%) , а також серед представників вірян усіх основних спільнот (ПЦУ - 83,2%, УГКЦ - 70,8%, РПЦвУ - 38%).

третину серед тих, хто визначає себе як православних - з 20% у 2019р. до 30% в 2020 р.

- дві третини громадян України (63,7%) підтримують доцільність запровадження на загальнонаціональному рівні інституту військового капеланства у Збройних Силах України. Крім того, Церква продовжує утримувати одну з перших позицій за рівнем суспільної довіри серед суспільних і політичних інститутів (поряд з волонтерськими організаціями і Збройними Силами).

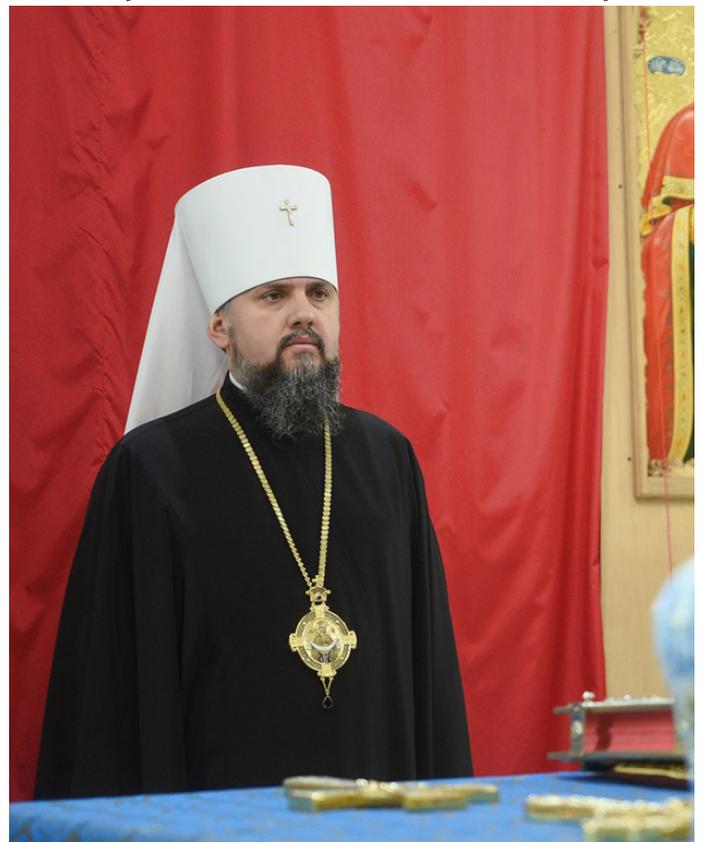
*Дослідження "РЕЛІГІЯ І ЦЕРКВА В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ: 2000-2020рр." проведене Центром Разумкова з 1 по 8 жовтня 2020р. за підтримки Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні. Дослідження здійснювалося в усіх регіонах України, за винятком АР Крим та тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей. Опитано 2 020 респондентів віком від 18 років.

Зауважимо, що саме Предстоятель ПЦУ за даними різних соціологічних опитувань вже другий рік поспіль очолює рейтинг довіри українців до ієрархів Церков у нашій країні. Серед тих, хто належить до ПЦУ, їй Предстоятелю довіряють 83,2% опитаних.

Результати дослідження Центру Разумкова 2020р. також свідчать:

- число вірних ПЦУ за рік зросло на

«Не підлягає забуттю»

87-а Річниця Голодомору-Геноциду на Флориді

Українська громада в Норт Порті, Флорида і околицях урочисто відзначила сумні роковини Голодомору-Геноциду 1932-33 рр панахидою в неділю, 22-ого листопада ц.р. в церквах Входу в Храм Пресвятої Богородиці (св.Марії) та св. Андрія. Хоч у минулому соборна панахида відбувалася спільно в одній церкві, цього року через коронавірус, це не було можливим.

На панахиді в церкві св. Марії члени Громадського Комітету (в який входять Союз Українок Америки, Українсько-Американські Ветерани, Українсько-Американський Клуб, Товариство Української Мови, Осередок ім. св. Андрія та парафія св. Марії) тримали засвічені свічки. А в церкві св. Андрія всі присутні тримали засвічені свічки, на віддалі одні від одних.

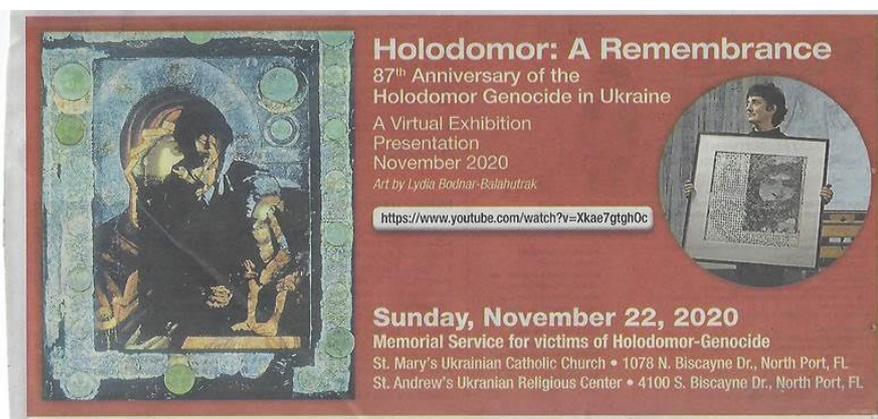
19-ого листопада ц.р. в місцевій газеті :“Herald Tribune”, напередодні панахиди за жертв Голодомору-Геноциду 22-ого листопада, було подано оголошення про віртуальну виставку картин мисткині Лідії Боднар-Балагутрак під назвою «Holodomor: A Remembrance». Тут було подано контакт на “YouTube” та адреси церков, де буде відслужено панахиду за жертв Голодомору-Геноциду 1932-33 рр.

У віртуальній виставці є 26 картин та інформація про Голодомор-Геноцид 1932-33рр---що це був штучний, не природний голод заподіяний Сталіном і його комуністичним урядом.

Це була причина, щоб знищити національно-свідомий український нарід і обернути його у «советського громадянина».

Лідія Боднар-Балагутрак створила цю серію картин, щоб глядач відчув жорстокість і біль цієї величезної трагедії українського народу.

проф.Віра Боднарук

=== ШАНОВНІ ДОБРОЧИНЦІ! ===

Ще раз хочемо зазначити що завдяки Вам Добра у світі стає більше. Особливо нас зворушують ті, хто робить це системно та не забуває про всіх кому потрібна допомога в Україні.

Наближаються Різдвяні свята. Період різдвяних свят з його традиційною обрядовістю увібрив у себе найбільш типові види народно-драматичної творчості українців. Різдво Христове – це свято миру, добра, злагоди в родині. В кожній сім'ї повинні прославляти народження Ісуса. І тоді кожен отримає те, що він хоче.

Давайте не забудемось в цей день про тих, хто не має власної родини. А саме спільними зусиллями проведемо вже традиційно Українське Різдво в дніпровському сиротинці. Ваші пожертви зігріють серця тих, хто не має батьківської опіки, для кого рідним домом є дитячий будинок. Ще раз хочемо зазначити що завдяки Вам Добра у світі стає більше. Отож, як завжди будемо вдячні за Ваші пожертви на проекти щомісячника «Бористен», котрі ласкаво просимо спрямовувати на адресу нашого представництва у США:

Ми правдиво зворушені Вашою відданістю Україні. Нехай Вам гарно святкується та працюється!

“Новини”

Сорок днів з часу загибелі екіпажу військового літака Ан-26 в Чугуєві

З листопада 2020 року виповнилося сорок днів із дня загибелі екіпажу та курсантів літака Ан-26Ш із бортовим номером «76».

На місці катастрофи та у храмі святого рівноапостольного князя Володимира Великого на території Меморіального комплексу «Слобожанський» було звершено заупокійні богослужіння, які очолив Преосвященніший Митрофан, єпископ Харківський і Богодухівський.

Владиці співслужили військові капелани Харківської єпархії. Щоб вшанувати загиблих льотчиків до місця трагедії, яке стало місцем їх пам'яті, прийшли представники командування Повітряних Сил Збройних Сил України та представники командування й особового складу Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

“Церква і діаспора”

Митрополит Епіфаній взяв участь у зустрічі релігійних провідників з Послом Канади

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній взяв участь у зустрічі глав Церков і релігійних організацій України з Надзвичайним і Повноважним Послом Канади в Україні пані Ларисою Галадзою-Кронін.

Предстоятеля супроводжував заступник голови Управління зовнішніх церковних зв'язків Православної Церкви України архієпископ Євстратій (Зоря).

На зустріч, яка відбулася на запрошення пані Посла, завітали також Глава Української Греко-Католицької Церкви верховний архієпископ Святослав, президент Об'єднання іудейських релігійних організацій України рабин Яків Дов Блаїх і голова Духовного управління мусульман України шейх Ахмед Тамім. До них також долучився голова правління Інституту релігійної свободи Олександр Заєць.

Учасники розмови обговорили зусилля релігійної спільноти України в протидії домашньому насильству, зокрема у рамках проекту Інституту релігійної свободи, який реалізується за участі Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій та за підтримки Посольства Канади.

Окрему увагу Посол Канади приділила ситуації з правами людини на невідконтрольних уряду України територіях Донецької та Луганської областей, а також в окупованому Криму. Релігійні діячі розповіли про проблему утисків прав віруючих і релігійних меншин, цілеспрямовані переслідування за релігійною ознакою та відсутність доступу для ефективного міжнародного моніторингу.

Присутні обговорили ініціативи, спрямовані на забезпеченні рівних прав і можливостей жінок і чоловіків, а також загальні питання, пов'язані зі сталим демократичним розвитком України.

У своєму слові Митрополит Епіфаній підкреслив, що релігійна спільнота України підтримує зусилля, спрямовані на захист від домашнього насильства, на рівний доступ жінок і чоловіків до різних суспільних можливостей та на забезпечення рівності їхніх прав. Разом з тим Церква критично ставиться до новітніх ідеологічних концепцій, які, використовуючи цю тематику, прагнуть запровадити як обов'язковий світогляд, що суперечить і природному стану речей, і Божественному Одкровенню.

Учасники зустрічі також обговорили загальні питання, пов'язані зі сталим демократичним розвитком України.

Пані Посол з великим зацікавленням вислухала думки релігійних провідників та відзначила, що Канада була і завжди залишатиметься дружнім партнером для України й для інституцій громадянського суспільства, серед яких Церкви і релігійні організації мають свою важливу роль.

Коли ми озброєні вірою в Бога, знанням Його слова, зміцнені молитвою до Господа і Його благодатною силою – то можемо і здатні перемагати у невидимій боротьбі, – Митрополит Епіфаній

Проповідь Блаженнішого Митрополита
Київського і всієї України Епіфанія

у двадцять третю неділю після
П'ятидесятниці
Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу
Христу!

Сьогодні для нашої настанови ми чуємо в храмах читання з Євангелія від Луки про зцілення гадаринського біснுவатого та подальші пов'язані з цим події. В чому ж полягає ця настанова?

Упродовж церковного року через читання з Євангелія ми не раз отримуємо нагадування про існування злих духів, які ворогують проти Бога і проти людини. У своєму першому Посланні апостол Петро нагадує християнам: «Будьте тверезі, пильнуйте, бо супротивник ваш диявол ходить, рикаючи, наче лев, і шукає, кого б пожертви. Станьте проти нього міцною вірою...» (1 Пет. 5:8-9). Також і святий Павло у Посланні до Ефесян свідчить нам про цю боротьбу і про те, хто є для людини єдиним справжнім ворогом. Апостол закликає: «Одягніться в повну зброю Божу, щоб вам можна було стати проти хитрощів диявольських, бо наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф. 6:11-12).

Христос називає диявола «князем світу цього», який має бути вигнаний геть (Ін. 12:31), а Павло апостол у другому Посланні до Коринфян пише про нього, як про «бога віку цього», який засліпив розум

невіруючих, «щоб для них не засяло світло благовістя про славу Христа, Який є образ Бога невидимого» (2 Кор. 4:4).

Божественне Одкровення не залишає жодного сумніву в тому, що злі духи та їхній начальник, який іменуються сатаною і дияволом, є цілком реальними істотами. Не алегорією зла, не міфом чи плодом уяви, а такими ж дійсно існуючими істотами, якими є ми, люди.

Від початку вони були створені як ангели, тобто особистісні, але безтілесні духи, служителі Божої волі. Проте один з найвищих ангелів спокусився своєю величчю та славою і вирішив, що він може відкинути своє покликання бути служителем Божим, щоби самому для себе стати богом. Відтак він спокусив до спротиву Богові частину ангелів, які відпали разом з ним, ставши бісами. А потім він спокусив і перших людей, через гріх полонивши їх у рабство собі та привівши до смерті. «Він людиноббивцею був споконвіку – каже про диявола Христос Господь – і не стоїть в істині, бо істини немає в ньому. Коли він говорить неправду, від себе говорить, бо він неправдомовець і батько неправди» (Ін. 8:44). Спаситель приходить у світ для того, щоби визволити нас з неволі ворожої, в яку ми, як нащадки Адама і Єви, потрапляємо, будучи підвладні гріху. Адже гріх є противленням волі Божій, і в людях він виник не сам собою, а через спокусу. Тому джерело цього спротиву і його начальник, який сам протистоїть Богові та до цього протистояння спонукає людей, іменується сатаною, що означає у перекладі з єврейської мови – «противник». Також він іменується дияволом, що в

перекладі з грецької мови означає «наклепник», бо він є начальником неправди і через оману та наклеп на Бога спокусив наших прабатьків згрішити.

Отже, коли ми грішимо, то потрапляємо у рабство дияволу, бо як пише апостол Петро у своєму другому Посланні: «хто ким буває переможений, той тому і раб» (2 Пет 2:19). Це рабство, ця підлеглість та залежність проявляється різноманітно. Але якщо узагальнити, то можна сказати словами апостола Павла з Послання до Римлян: «Ми знаємо, що закон духовний, а я плотський, проданий гріху. Бо не розумію, що роблю: тому що не те роблю, що хочу, а що ненавиджу, те роблю. [...] Добра, якого хочу, не роблю, а зло, якого не хочу, роблю. Якщо ж роблю те, чого не хочу, вже не я роблю те, але гріх, що живе в мені» (Рим. 7:14-15,19-20).

Якщо так про себе каже людина праведна і свята, яка правдиво називається обраним сосудом Божим, великий проповідник і апостол, Самим Спасителем наставлений у Євангелії, сповнений Духа Святого пророк і чудотворець, то що можемо сказати про себе ми - немічні та грішні? Маємо визнати, що гріх діє в нас і ми, чинячи гріхи, віддаємо себе у рабство дияволу, який сам є противником Божим і до того ж спонукає і нас, щоби і далі панувати над нами.

Ніхто з людей не вільний від гріха, бо один лише Христос, як Син Божий, не мав гріха особистого, а наслідки гріха, притаманні цілій людській природі після падіння прабатьків, Він зцілив через Хресну смерть і воскресіння. Однак у ступені підвладності злу, в проявах панування духів злоби над людиною є відмінність, яка залежить, серед іншого, і від того, на скільки кожна конкретна людина добровільно приймає цю владу, або навпаки - бореться зі спокусами та прагне бути вільною від зла.

Біснування, приклад якого ми бачимо у читанні з Євангелія сьогодні, є найглибшим ступенем підкорення бісами людини. Воно має видимі зовнішні прояви, коли не душа віддає тілу людини накази робити те чи інше, але злі духи, які опанували її. Відтак біснувата людина поводить себе,

як звичайним людям не притаманно, може говорити чужим голосом, мати незвичну фізичну силу, або навпаки - бути зв'язаною тілесними хворобами, викликаними дією злих духів.

Люди віку цього відразу можуть сказати, що все це є давні уявлення неосвічених, які не могли пояснити захворювань, а тому приписували їх дії духів. На це можемо відповісти, що у самому Євангелії ясно видно розрізнення між хворобами, які були наслідком тілесної немочі, та біснуванням і його проявами. Отже, хоча всяка неміч тілесна упершоджерелі своєму має тілність і смертність людської природи, викликані гріхопадінням, але біснування має особливу причину, пов'язану з прямим втручанням невидимих, але цілком реальних духів, вороже налаштованих до людини.

І якщо хто заперечуватиме, що коли не бачимо цих духів, то не можемо бути впевнені, що вони існують – то таким можемо відповісти, що в нашому звичайному житті є безліч речей, яких не бачимо, але які справді існують і на нього впливають.

Чи бачимо ми думки? Чи бачимо розум? Ні, але бачимо і відчуваємо наслідки думок та плоди дії розуму. Чи бачимо душу? Ні. Але коли вона полишає тіло – відразу бачимо, що воно без неї – беспорядне, бездіяльне і швидко зітліває.

Чи бачимо радіохвилі та потоки електричного струму? Ні. Але саме завдяки цим невидимим силам і їхній дії маємо це світло, яке сяє зі світильників, маємо можливість зображення та звук передавати на далеку відстань і тих, хто далеко, долучати до присутності серед нас через можливість чути і бачити.

Таких прикладів можемо наводити багато. І хоча людина, яка не бажає пізнати істину, на все може знайти заперечення, як знаходили заперечення навіть ті, хто були особистими свідками явних чудес, звершуваних Господом Ісусом Христом, але не наш обов'язок – переконати кожного. Наш обов'язок – вірити слову Божому, вірити досвіду святих та цілої Христової Церкви, які засвідчують реальність існування та смертельну небезпечність дій злих духів. І будучи утверджені в цьому пізнанні через віру – засвідчувати цю істину перед іншими, щоби остерігати їх.

Однак від однієї крайності, яка полягає у запереченні існування злих духів та їхньої небезпеки для людей, не слід впасти в іншу, яка полягає у панічному страху перед ними та у зосередженні на пошуках їхніх підступів. Читання з Євангелія, яке ми чуємо сьогодні, ясно показує нам, що хоча за своєю природою ці ангели, що відпали, ще мають велику могутність та силу, але вона є ніщо перед силою Божою. Самі собою ми, як люди, у світі цьому безперечно не можемо бути сильнішими за бісів, але силою Божою можемо відкидати

всі їхні напади і перемагати їх. Бо якими б могутніми не були лукаві духи, але бачимо, що без попущення Божого вони не можуть отримати влади навіть над безсловесними тваринами – свинями.

Тому нам належить шукати захисту від підступів диявольських та перемоги над цим духовним ворогом не у вивченні його хитрощів та намаганнях обхитрити його, не у магичних обрядах чи заклинаннях, амулетах чи інших подібних марновірних забобонах, а у пізнанні Бога та у благодатній допомозі, які Він подає нам. «Для цього прийміть повну зброю Божу, щоб ви змогли протистояти в день злий і, все подолавши, вистояти – наставляє нас апостол Павло. – Отже, станьте, підперезавши стегна ваші істиною, і зодягнувшись у броню праведності, і взувши ноги в готовність благовістити мир; а понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі розпечені стріли лукавого; і шолом спасіння візьміть, і меч духовний, що є Слово Боже» (Еф. 6:13-17).

Тож, дорогі брати і сестри, навчимося від Божественного Одкровення тій істині, що маємо єдиного справжнього ворога – диявола, з яким повинні боротися, щоби подолати зло і гріх у собі та досягнути спасіння. І хоча диявол є цілком реальною і могутньою істотою, безтілесним безсмертним духом, який ворогує проти Бога і проти кожної людини, однак коли ми озброєні вірою в Бога, знанням Його слова, зміцнені молитвою до Господа і Його благодатною силою – то можемо і здатні перемагати у цій невидимій боротьбі. І нехай Бог допоможе кожному з нас відганяти всі спокуси диявольські та визволить нас лукавого. Амінь.

“Новини”

З нагоди 20-річчя відновлення Свято-Михайлівського собору Предстоятель відзначив тих, хто долучився до відбудови Золотоверхої обителі

З нагоди ювілею 20-річчя відновлення Свято-Михайлівського собору Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 23 листопада 2020 року зустрівся з будівничими та фундаторами, які потрудилися й посприяли при будівництві Золотоверхої обителі.

У заході разом з Предстоятелем помісної Української Православної Церкви взяв участь намісник монастиря архієпископ Вишгородський Агапіт.

Блаженніший владика звернувся до гостей зі словом та за дієву участь у відновленні кафедрального храму Православної Церкви України вручив їм ювілейні пам'ятні відзнаки.

pomisna.

«Ви долучилися до величної та по справжньому історичної події – відродження майже тисячолітньої святині українського народу – Михайлівського Золотоверхого собору, який нещодавно відсвяткував престольне свято. Дякую вам за це від усієї нашої Церкви та від себе особисто. Проходить час і минають покоління, але в храмі завжди лунає молитва за фундаторів, будівничих і жертводавців. Тож нехай Господь благословляє вас на подальші добрі справи», – зазначив Його Блаженство.

Серед тих, хто цього дня завітав на зустріч з Предстоятелем був голова Київської міської державної адміністрації 1996-2006 років Олександр Омельченко, пресекретарка другого президента України Леоніда Кучми Дарка Оліфер, президент корпорації «Укрреставрація» Микола Орленко, начальник Управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища м. Києва Руслан Кухаренко та інші поважні особи.

Окрім того, Блаженніший владика нагородив ювілейними відзнаками архієпископа Агапіта, насельника монастиря архімандрита Лаврентія (Живчика) та протоієрея Петра Ландвितовича.

romisna.

Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

“ПРЕДСТОЯТЕЛЬ”

Істинна віра в Бога ніколи не залишається без плоду, – Митрополит Епіфаній

Проповідь Блаженнішого Митрополита
Київського і всієї України Епіфанія

у двадцять четверту неділю після
П'ятидесятниці

Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу Христу!

Євангельське читання цього недільного дня подає нам відразу два приклади, кожен з яких містить корисні для всіх настанови щодо нашого власного духовного життя. Адже саме в цьому – в отриманні настанов для виконання, у заохоченні до виправлення нашого життя, у застереженні від гріха та у спонуканні до діл праведності – полягає одне із завдань євангельської проповіді.

Тож перш ніж перейдемо безпосередньо до змісту почутого нами, поміркуймо про речі більш узагальнені, тобто про саме ставлення наше до євангельського тексту.

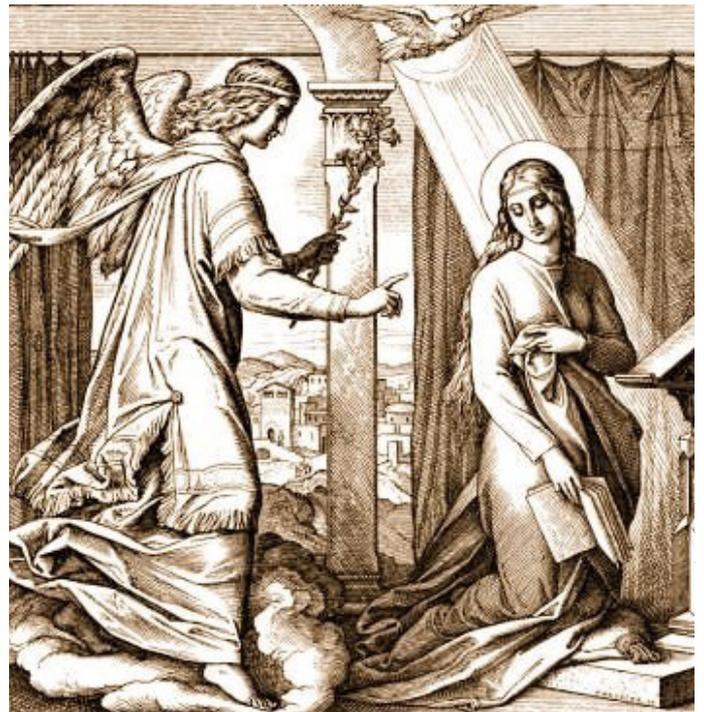
Прикро це бачити, але думаю ви погодитесь, що люди світу цього все більше і більше стають залежними від розваг, а головним у їхньому житті постає мірило задоволення. Відтак вони шукають, що прочитати для задоволення, що подивитися, що послухати, що зробити. В жертву ідолу задоволення приноситься і правда, і зміст, і моральність, не кажучи вже про змарнований час – значення набуває лише одне: приносить те чи інше приємність тут і зараз, чи ні.

Але навіть не християнин, навіть людина невіруюча в Бога, здатна зрозуміти просту істину: задоволення є річчю мінливою і суб'єктивною. Тобто те, що зараз приносить задоволення – завтра обертається трагічними наслідками, а так як мірилом задоволення є ми самі, то, будиши недосконалими та ураженими гріхом, ми не здатні правильно визначити – що є для нас добре, а що зле, що корисне, а що несе в собі шкоду.

Згадаймо, що коли змії спокусив праматір Єву, то вона, дивлячись на заборонений плід,

побачила, «що дерево добре для їжі, і що воно приємне для очей і жадане, тому що дає знання; і взяла плодів його і їла; і дала також чоловікові своєму, і він їв» (Бут. 3:6). Отже, всяка спокуса, яка приходить в серце людини, обіцяє задоволення, а плід здійснення спокуси спочатку здається приємним і солодким. Однак гіркотою та стражданнями раніше чи пізніше обертається він для тих, хто спокусився.

Тому не приємність та задоволення слід нам ставити, як головне мірило, а правду, внутрішній, сутнісний зміст речей і явищ, та справжні наслідки, до яких вони ведуть. Чому про це все ми говоримо зараз, після того, як почули слова з Євангелія? Тому, що слово Боже не є і не може бути просто ще однією інформацією, нестримний потік якої щодня загрожує якщо не потопити нас, то збити з ніг. Бо, на жаль, дуже часто те, що ми чуємо і читаємо з Книги книг – Біблії, – у свідомості нашій кладеться на один рівень з новинами, прочитаними у мережі, з побаченням у телевізорі, з якимись книгами, фільмами або із думками, почутим у розмовах з ближніми.

Насправді ж Євангеліє і все Священне Писання, як слово Боже, є не просто сповіщенням про давно минулі історичні події, розповіддю про життя давнього часу, збіркою повчань мудреців – таких книг людство зберігає багато, частину з них навіть особливо шанують серед різних народів. Безперечно, що у Біблії можемо знайти і опис історичних подій різних епох, і мудрі настанови, які навчають добру та застерігають від зла. Але Євангеліє стоїть вище за будь-яке людське повчання і сама священна історія є лише зовнішньою стороною, одежами, під якими міститься незмірно глибока сутність. Ця сутність – дія промислу Божого у світі, спрямування людства до спасіння та застереження його від омани й загибелі.

В один з попередніх недільних днів ми чули притчу Спасителя про багатого і Лазаря. У ній словами праотця Авраама Господь настановляє всіх нас, коли хочемо уникнути печальної долі безумного багача, – бути слухняними до науки, поданої нам через Священне Писання. А якщо ми не хочемо прийняти цю науку і жити у згоді з нею – то навіть безпосереднє споглядання якогось чуда не буде здатне зворушити наше закам'яніле серце.

Ось чому читати чи слухати слово Боже – не просто можливість для нас, якою можемо користатися або не користатися, але наш християнський обов'язок. Подумки поклавши руку на серце, глянувши в душу свою, поміркувавши над своїм життям – чи не прийдемо ми до висновку, що слово Боже ми читаємо мало, а ще менше приділяємо уваги тому, щоби додержуватися його?

Лише порівняймо, скільки часу ми витрачаємо на телевізійні новини, фільми або розважальні програми, скільки приділяємо уваги соціальним мережам та інтернет-сторінкам – і скільки вивченню слова Божого? Але хіба спасіння наше і вічне життя залежить так від поточних новин і дописів у Фейсбуці, як воно залежить від того, чи виконуємо ми Закон Божий?

То чому ми не приділяємо йому належної уваги? Можливо тому, що воно не розважає

нас, не потурає нашим пристрастям, не схвалює наші гріховні звички, а навпаки – виявляє наші недоліки, спрямовує світло Божественної істини на те в нас самих, що ми хотіли би приховати у темряві від інших та від себе?

Так, справді, як каже апостол Павло у Посланні до Євреїв, «слово Боже живе і дієве, та гостріше від усякого меча двосічного: воно проникає до розділення душі й духу, суглобів і м'язів, і судить помисли й наміри сердечні. І немає створіння, схованого від Нього, але все оголене і відкрите перед очима Його: Йому дамо звіт» (Євр. 4:12-13). Тому наше ставлення до цього слова має бути особливим – нам належить вивчати його, слухаючи та читаючи, і беручи його за настанову виправляти своє життя.

Саме тому перед читанням з Євангелія підноситься молитва, у якій просимо Господа Ісуса Христа: «Засвіти в серцях наших, Людинолюбний Владико, Богопізнання Твого нетлінне світло, і відкрий мислені очі наші на розуміння євангельської проповіді Твоєї. Всели нам страх блаженних заповідей Твоїх, щоби ми, подолавши всі тілесні похоті, провадили духовне життя і думали, і чинили все угодне Тобі».

Саме тому служитель літургії, єпископ чи священник, благословляючи диякона читати уривок з Євангелія, виголошує: «Бог, молитвами святого славного всехвального апостола і євангеліста ... нехай дасть тобі слово благовістити силою великою на сповнення Євангелія улюбленого Сина Свого, Господа нашого Ісуса Христа». Тобто у Бога, Який є Автором Писання, просимо дати нам і правильне розуміння того, що ми почуємо, і сили сповнити, виконати почуте. Щоби слово Боже, засіяне в землю наших душ, не було викрадене дияволом, не заглушилося терням марних турбот віку цього, не висохло в душі через випробування, але добре вкоренилося і зросло, давши щедрі плоди.

З такими думками, з молитвою, з бажанням зрозуміти настанови Господні, відкриті нам через Священне Писання, щоби у кращий спосіб виконати їх, з проханням дати нам

благодатну допомогу в звершенні Божих повелінь, належить нам приступати до слухання або прочитання біблійних слів. Бо інакше замість користі від почутого можемо лише примножити свої провини. Адже сказано апостолом Павлом у Посланні до Римлян: «Не слухачі закону праведні перед Богом, але виконавці закону виправдані будуть» (Рим 2:13). Також і Спаситель застерігає: «Якби Я не прийшов і не говорив їм, то не мали б гріха; а тепер не мають виправдання за гріх свій» (Ін. 15:22).

Які ж настанови ми отримуємо з почутого сьгодні читання євангельського? На двох прикладах ми отримуємо запевнення, що істинна віра в Бога ніколи не залишається без плоду. Перший приклад – зцілення хворої жінки, другий – воскресення померлої дочки Іаїра.

Хвороба, яку мала жінка, і в наш час пов'язана із соромом, а тоді жінку, окрім цього почуття, зв'язував ще й старозавітній закон. Бо вона вважала нечистою і через це ні сама не повинна була нікого торкатися, і ніхто не мав торкатися їй. Тому соромилася вона вголос просити у Спасителя зцілення від хвороби, але була так натхненна вірою в те, що Христос може зцілити її, що вважала достатнім для отримання зцілення лише доторкнутися до краю одежі Його. Господь, як Всевідаючий і Всесильний, в мить таємничо зробив те, чого вона з вірою очікувала – але заради повчання багатьох побажав виявити жінку, щоби вона сама засвідчила все, що з нею сталося.

Якщо віра хворої жінки послужила на благо їй самій, то воскресення дочки Іаїра показує нам приклад того, як віра одних може служити на благо іншим. Адже саме віра батька в те, що Господь Ісус Христос може зцілити помираючу, і молитва Іаїра до Спасителя, яку надихнула ця віра – принесли плоди навіть більші, ніж сподівався цей чоловік. Бо Син Божий не просто зцілив хвору – Він повернув до життя померлу.

Тож, дорогі брати і сестри, у цих двох прикладах і свідченнях ми повинні знайти і для себе настанову для зміцнення нашої віри. Шукаючи лікування від хвороби, жінка

за дванадцять років витратила на лікарів усе, що мала, і не отримала полегшення. Але неможливе для людей є можливим для Бога, і тому вона за вірою зцілилася в одну мить – навіть не промовляючи вголос того, чого бажало її серце. Отже, коли за людським міркуванням щось нам здається недосяжним, нездійсненим, нездоланим – все одно маємо покладатися на Божу милість та мати тверду впевненість, що коли бажане нами справді нам на користь – Господь дасть нам необхідне у належний час.

Слід нам також турбуватися не лише про власні потреби, духовні та тілесні, але і про ближніх своїх. І турботу цю маємо виявляти серед іншого в нашій молитві до Бога, підкріпленій вірою. Адже така молитва є не просто способом сповістити Всевишнього про наші потреби – бо хіба ми можемо навіть на мить подумати, що Творець і Промислитель, Бог Всевідаючий і Всюдиприсутній не знає наших потреб? Знає, і навіть краще за нас самих, як Він знав потребу жінки у зціленні, хоча вона і не говорила про це, і як Він повернув до життя померлу, хоча батько просив лише про здоров'я хворої.

Молитва є способом виявити нашу віру та любов до Бога, вона нас самих утверджує в єдності з Ним. І тому коли щиро, з вірою, просимо – то одержимо навіть більше, ніж сподіваємося. За таке милосердя і людинолюбність Богу нашому слава на віки віків!

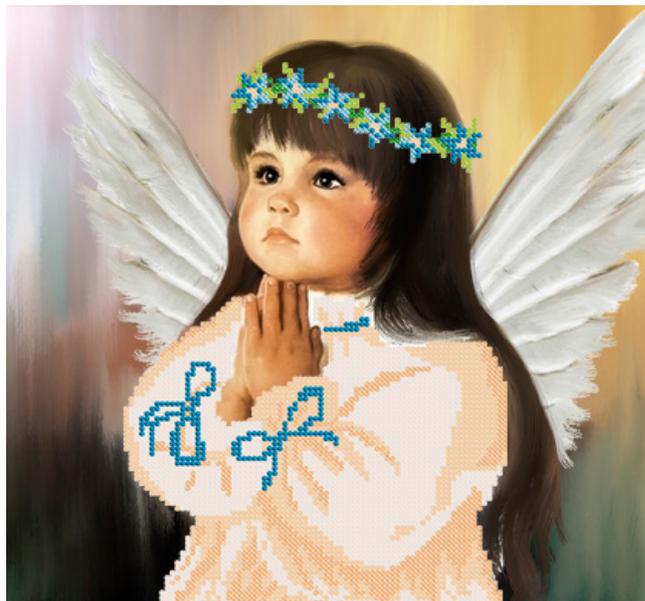
Амінь.

=== Молитва батьків за дітей ===

Небесний Отче, Ти покликав нас до подружнього життя і обдарував дітьми, просимо Тебе про благодать доброго їх виховання. Віддаємо наших дітей під Твою батьківську опіку, щоб зростали вони у Твоїй любові, щоб жили як справжні християни і приносили втіху не лише нам, але передусім Тобі, нашому Творцеві. Амінь.

РЕКЛАМА

ШВИДКО

ЗРУЧНО

ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
- В Україну: 30-40 днів
- В Москву: 30-40 днів
- В Ст. Петербург: 35-45 днів
- Решта регіонів на www.meest.us

- ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
- В Україну: 3-5 робочих днів
- В Москву: 5-7 робочих днів

- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginesstudio.com

Редагує колегія. Адреса бюлетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:

У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakrige,
Watchung, N.J. 07069, USA;

horysten.com.ua - архів бюлетнів

CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016

Папір офсетний. Друк цифровий

Видавець ФОП Озеров Г.В.

м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9

Свідоцтво про державну реєстрацію

№ 818604 від 02.03.2000